

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPP.0640.59.2022.ML

Warszawa, 16 sierpnia 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec poselskiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2300).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Stanowisko Rządu
wobec poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych
zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2300)

I. Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2300), zwany dalej „projektem ustawy”, wprowadza zmiany w przepisach prawnych związanych ze zwalczaniem afrykańskiego pomoru świń (ASF).

Celem projektu ustawy, jak wynika z uzasadnienia, jest uporządkowanie regulacji prawnych dotyczących zwalczania ASF. W projekcie tym przewidziano szereg unormowań prawnych związanych z działaniami Inspekcji Weterynaryjnej oraz odstrzałem sanitarnym, w tym wprowadzenie definicji legalnej takiego odstrzału i zasad jego prowadzenia. W tym zakresie w projekcie ustawy przewiduje się m.in. uregulowanie obowiązku zgłoszenia odstrzału sanitarnego prowadzonego na zasadach polowania zbiorowego lub uzyskania indywidualnego upoważnienia, w przypadku odstrzału prowadzonego na zasadach polowania indywidualnego, oraz kwestii ograniczenia możliwości nakazywania przeprowadzania takich odstrzałów.

W projekcie ustawy zaproponowano doprecyzowanie regulacji prawnych związanych z przestrzeganiem zasad bioasekuracji podczas polowania i odstrzału sanitarnego, w tym procedur kontroli przestrzegania tych zasad. W szczególności proponuje się przyznanie uprawnienia do wnioskowania o przeprowadzenie kontroli przestrzegania zasad bioasekuracji podczas polowania i odstrzału sanitarnego zarządom i dzierżawcom obwodów łowieckich, jednostkom samorządu terytorialnego oraz organizacjom społecznym, których statutowym celem jest ochrona zwierząt lub ochrona przyrody oraz organizacjom społecznym, których statutowym celem jest wspieranie rolnictwa.

Projekt ustawy zakłada również zmianę przepisów karnych i odstąpienie od penalizacji osób celowo utrudniających lub uniemożliwiających wykonywanie polowania, a także zaostrzenie kar za nieprzestrzeganie zasad bioasekuracji podczas polowania lub odstrzału sanitarnego. Proponuje się, aby nieprzestrzeganie takich zasad było penalizowane jako przestępstwo (w obecnym stanie prawnym takie zachowanie stanowi wykroczenie).

Ponadto projekt ustawy zakłada również zmianę upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie określenia okresów polowań na zwierzęta łowne oraz zakazu dokarmiania zwierzyny, w tym tworzenia pasów zaporowych.

Ponadto projekt ustawy przewiduje odpowiednio ograniczenie lub uchylenie możliwości nakazywania przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewodę (w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego) zamykania znajdujących się w pasach drogowych przejść dla zwierząt lub wykonywania przeszkód technicznych, w szczególności budowy ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych.

W projekcie ustawy proponuje się również uchylenie przepisów dopuszczających używanie w celach łowieckich, w tym do przeprowadzania odstrzału sanitarnego, broni wyposażonej w tłumiki huk.

Projekt ustawy wprowadza zmiany w następujących aktach prawnych:

- 1) ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421);
- 2) ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1173);
- 3) ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955 oraz z 2022 r. poz. 275);
- 4) ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306 oraz z 2022 r. poz. 974);
- 5) ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 268 i 275).

II. Zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym ASF, odbywa się w szczególności w oparciu o następujące akty prawne:

- 1) ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu

do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 64, z późn. zm.);

- 4) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/605 z dnia 7 kwietnia 2021 r. ustanawiające szczególne środki zwalczania afrykańskiego pomoru świń (Dz. Urz. UE L 129 z 15.04.2021, str. 1, z późn. zm.);
- 5) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 sierpnia 2021 r. w sprawie środków podejmowanych w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń (Dz. U. poz. 1485);
- 6) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 kwietnia 2022 r. w sprawie wprowadzenia w 2022 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej „Programu mającego na celu wczesne wykrycie zakażeń wirusem wywołującym afrykański pomór świń i poszerzenie wiedzy na temat tej choroby oraz jej zwalczanie” (Dz. U. poz. 844).

Zwalczanie choroby w populacji dzików w Rzeczypospolitej Polskiej jest realizowane w oparciu o ww. przepisy oraz wpisuje się w unijną strategię zwalczania tej choroby. Przyjęte aktualnie rozwiązania prawne pozwalają organom Inspekcji Weterynaryjnej na dobór środków przewidzianych do zwalczania i ograniczania szerzenia się choroby, adekwatnych do sytuacji epizootycznej na danym obszarze.

Działania odnośnie dzików koncentrują się przede wszystkim na kontrolowaniu i regulowaniu w sposób ciągły liczebności populacji tych zwierząt, przede wszystkim poprzez wykonywanie polowań w ramach planowej gospodarki łowieckiej oraz wspomagająco poprzez odstrzał sanitarny. Redukcja populacji dzików na obszarach występowania choroby jest dostosowana do sytuacji epizootycznej na danym obszarze.

Odstrzały sanitarne są wykonywane jako działania uzupełniające w stosunku do polowań realizowanych w ramach planowej gospodarki łowieckiej. Ich celem jest odstrzał zwierząt na obszarach, na których występuje ASF. Duże zagęszczenie dzików sprzyja przenoszeniu choroby na nowe obszary. Rośnie także ryzyko przeniesienia wirusa, pośrednio lub bezpośrednio przez zakażone dziki, do gospodarstw utrzymujących świnię. Skutki zawleczenia choroby do stada mają charakter długofalowy i w konsekwencji przekładają się na trudną sytuację sektora trzody chlewnej. Gospodarstwa zlokalizowane na obszarach objętych ograniczeniami mają problemy ze zbytem zwierząt oraz ponoszą dodatkowe koszty, wynikające z podwyższonych wymagań bioasekuracyjnych. W związku z powyższym redukcja populacji dzika i utrzymanie tej populacji na odpowiednio niskim poziomie w wymiarze długookresowym ma kluczowe znaczenie dla zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania się tej choroby. Działania mające na celu zwiększenie liczby pozyskanych dzików

są realizowane w celu ograniczenia zagęszczenia populacji dzika do poziomu 0,1 osobnika/km², zgodnie z rekomendacjami Międzyresortowego Zespołu do spraw łagodzenia skutków związanych z wystąpieniem przypadków afrykańskiego pomoru świń przekazanymi do realizacji Ministrowi Klimatu i Środowiska.

W Rzeczypospolitej Polskiej są prowadzone również akcje poszukiwania padłych dzików i ich szczątków na terenach występowania ASF oraz na terenach zagrożonych wystąpieniem tej choroby – celem ich eliminacji ze środowiska.

Budowane są sztuczne bariery mające na celu spowalnianie przemieszczania się dzików, w szczególności w okresie inkubacji choroby. Powstające bariery, w postaci ogrodzeń siatkowych, bariery zapachowe oraz zamykane przejścia dla zwierząt wzdłuż dróg ekspresowych i autostrad mają na celu ograniczenie możliwości migracji zwierząt z terenów, gdzie występuje choroba na nowe obszary – wolne od choroby. Wykorzystanie tych rozwiązań ma charakter czasowy, tj. do czasu likwidacji choroby na danym obszarze lub braku zagrożenia jej dalszego szerzenia, a stosowane rozwiązania mają minimalizować potencjalny niekorzystny wpływ barier na gatunki migrujące. Należy także podkreślić, iż po misji ekspertów do spraw ASF zespołu EUVET (EU Veterinary Emergency Team), która odbyła się w Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 15 i 16 lutego 2022 r., jedna z rekomendacji wskazywała na utrzymanie istniejącego systemu ogrodzeń i maksymalizację jego wykorzystania w programowaniu polowań na dziki, w szczególności w zachodniej części kraju.

Równolegle jest prowadzony aktywny i pasywny monitoring dzików i świń w celu wczesnego wykrywania zakażenia i szybkiego wdrożenia działań zmierzających do przerwania łańcucha szerzenia się choroby i jej zwalczania.

Wszystkie te elementy stanowią uzupełniające się filary walki z ASF.

Na obszarach objętych ograniczeniami, ustanowionymi w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/605 z dnia 7 kwietnia 2021 r. ustanawiającego szczególne środki zwalczania afrykańskiego pomoru świń, wszystkie odstrzelone dziki podlegają badaniu w kierunku ASF. Na pozostałym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są badane te odstrzelone dziki, które wykazują objawy chorobowe wskazujące na zakażenie ASF. Z kolei wszystkie martwe dziki, znalezione na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają badaniu w kierunku ASF.

Jednocześnie w Rzeczypospolitej Polskiej został wprowadzony obowiązek przestrzegania zasad bioasekuracji przez myśliwych (osoby uprawnione do wykonywania polowania) podczas wykonywania zarówno polowania, jak i odstrzału sanitarnego. Szczegółowe zasady

bioasekuracji przy wykonywaniu odstrzału dzików zostały uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zasad bioasekuracji, jakie powinny być przestrzegane podczas polowania lub odstrzału sanitarnego oraz przy wykonywaniu czynności związanych z zagospodarowaniem zwierzęcia łownego z gatunku dzik (Dz. U. poz. 160). Wzmocniono także oddziaływanie na osoby nieprzestrzegające tych zasad poprzez zagrożenie odpowiednią sankcją karną. Wykroczenie to jest zagrożone karą grzywny.

III. Przewidziane w projekcie ustawy rozwiązania odnośnie środków zwalczania chorób zakaźnych zwierząt nie odbiegają zasadniczo od rozwiązań i narzędzi, które aktualnie znajdują się w katalogu środków możliwych do zastosowania przy zwalczaniu ASF u dzików. Jednakże jednocześnie w znaczący sposób ograniczają możliwość ich zastosowania, co może oddziaływać negatywnie na ograniczanie szerzenia się i zwalczanie tej choroby.

Proponowana w projekcie ustawy definicja legalna odstrzału sanitarnego ogranicza możliwość jego zarządzenia wyłącznie do obszarów zapowietrzonego i zagrożonego, które są ustanawiane zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania, i wnoszą odpowiednio 3 km i 10 km. Ograniczenia na tych obszarach obowiązują przez okres 15 dni – obszar zapowietrzony i 30 dni – obszar zagrożony (w tym również na obszarze zapowietrzonym po upływie 15 dni). Natomiast rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/605 z dnia 7 kwietnia 2021 r. ustanawiające szczególne środki zwalczania afrykańskiego pomoru świń ustanawia dodatkowo obszary objęte ograniczeniami I, II i III, na których przez dłuższy okres obowiązują określone restrykcje (minimum 3 miesiące). Proponowana regulacja znacząco ogranicza możliwość wykonywania odstrzału sanitarnego zwierząt – ograniczając zarówno obszar, jak i czas jego realizacji, tym samym pozbawiając organy Inspekcji Weterynaryjnej narzędzia istotnego z punktu widzenia wpływu na redukcję populacji dzików i ochronę gospodarstw utrzymujących świnie.

Ponadto zawarte w projekcie ustawy rozwiązanie polegające na przyjęciu, jako priorytetu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania, stosowania środków niepowodujących konieczności uśmiercania zwierząt („metody pośrednie”) nie uwzględnia obowiązujących w tym zakresie przepisów prawnych – w tym norm prawnych Unii Europejskiej, które różnicują regulacje tych kwestii w zależności od choroby, a także jest nieracjonalne w zakresie znanych i obowiązujących aktualnie metod zwalczania ASF.

Niezrozumiała z legislacyjnego punktu widzenia jest także propozycja zastąpienia możliwości określenia obszaru, na którym występuje choroba zakaźna zwierząt lub zagrożenie wystąpienia tej choroby, obowiązkiem określenia tego obszaru, bowiem wystąpienie choroby zakaźnej zwalczanej z urzędu nie zawsze musi wiązać się z określeniem obszaru objętego ograniczeniami, np. stwierdzenie wysoce zjadliwej grypy ptaków u ptactwa dzikiego. Przepis ten byłby zatem niespójny z regulacjami przewidzianymi w prawodawstwie Unii Europejskiej.

Również ograniczenie możliwości wydania przez powiatowego lekarza weterynarii nakazu zamykania przejść dla zwierząt wyłącznie na czas odstrzału sanitarnego nie jest właściwe. Propozycja pozbawia wspomniany środek praktycznego znaczenia w zakresie zapobiegania przemieszczania się wolno żyjących zwierząt zakażonych lub podejrzanych o zakażenie.

Z kolei uchylenie nakazu wykonywania przeszkód technicznych, w szczególności budowy ogrodzeń lub zabezpieczeń technicznych, oraz, w odniesieniu do wojewody, nakazu zamykania przejść dla zwierząt ogranicza katalog narzędzi, które mogą być stosowane w celu skutecznego ograniczania przenoszenia choroby przez dziki. Wykorzystanie takich barier pozwala na znaczące spowolnienie tempa szerzenia się choroby w środowisku naturalnym.

Ponadto mając na względzie zagrożenie dla funkcjonowania ekosystemów w projekcie ustawy zaproponowano, aby przepisy wykonawcze dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt uwzględniały prawidłowości funkcjonowania ekosystemu i funkcjonalnego przetrwania gatunku. Należy jednak zauważyć, że kwestie funkcjonowania ekosystemów nie stanowią przedmiotu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Każde, co do zasady, wystąpienie choroby zakaźnej zwierząt w populacji zwierząt wolno żyjących w mniejszym lub większym stopniu powoduje zakłócenie prawidłowego funkcjonowania ekosystemu. Prowadzenie szczepień zwierząt dzikich, np. przy zwalczaniu wścieklizny, zakłóca ekosystem w postaci zwiększenia populacji dzikich zwierząt mięsożernych na danym terenie, chroniąc jednocześnie zwierzęta dzikie, a w konsekwencji również ludzi przed skutkami tej śmiertelnej choroby.

Propozycja zmiany w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, zgodnie z którą w przypadku stwierdzenia stanu epidemii wywołanej rozprzestrzenianiem się chorób zakaźnych zwierząt w ramach wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii powołuje się stanowisko do spraw kontroli realizacji zadań związanych ze zwalczaniem i zapobieganiem rozprzestrzenianiu się choroby, nie przystaje do aktualnego stanu rzeczy i obowiązujących w tym zakresie regulacji prawnych. Struktura organizacyjna

wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii jest stała i określona w regulaminach organizacyjnych poszczególnych inspektoratów, które są uchwalane na podstawie zarządzenia nr 9 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 kwietnia 2022 r. w sprawie organizacji wojewódzkich, powiatowych i granicznych inspektoratów weterynarii (Dz. Urz. Min. Rol. i Roz. Wsi poz. 11). W tak przyjętej strukturze są określone odpowiednie zespoły i stanowiska, które w ramach swoich zadań podejmują działania związane ze zwalczaniem i zapobieganiem rozprzestrzenianiu się choroby zakaźnej zwierząt. Równocześnie obecne przepisy prawne nie przewidują definicji „stanu epidemii” w odniesieniu do zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

Kolejna kwestia to kontrola przestrzegania wymagań bioasekuracji. Propozycja obciążenia Inspekcji Weterynaryjnej dodatkowymi obowiązkami kontrolnymi w tym zakresie jest wątpliwa. W aktualnym stanie prawnym zarządca lub dzierżawca obwodu łowieckiego może wystąpić z wnioskiem do właściwego terytorialnie organu Inspekcji Weterynaryjnej o udzielenie pomocy w zakresie kontroli przestrzegania zasad bioasekuracji przez osobę uprawnioną do wykonywania polowania, w tym osobę wykonującą odstrzał sanitarny. Zmiana tych zasad to dodatkowe obciążenie dla Inspekcji Weterynaryjnej, co wymagałoby dokonania gruntownej oceny skutków takiej regulacji, która uwzględniałaby, poza aspektami finansowymi, zasady pracy w służbie cywilnej. Należy zwrócić uwagę, że polowania na zwierzęta łowne odbywają się nie tylko w dni robocze, ale także w dni ustawowo wolne od pracy, również w godzinach nocnych. Wobec tego wprowadzenie projektowanych zmian wiązałoby się z koniecznością przeprowadzenia dokładnej analizy tych rozwiązań i dokonania ich odpowiedniej modyfikacji.

Również propozycja przepisu zakładającego możliwość rozszerzenia składania wniosku do Inspekcji Weterynaryjnej o przeprowadzenie kontroli bioasekuracji o „organizacje społeczne, których statutowym celem jest ochrona zwierząt lub ochrona przyrody” jest nie do przyjęcia. Dotychczasowe uregulowania w tym zakresie są wystarczające, a udział organizacji pozarządowych w tym procesie mógłby spowodować kumulację wniosków o kontrolę bioasekuracji, nawet w przypadkach nieuzasadnionych, co wpłynęłoby na działanie Inspekcji Weterynaryjnej.

Nie ma również potrzeby zmiany upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie określenia okresów polowań na zwierzęta łowne w proponowanym w projekcie ustawy zakresie. Zaznaczyć należy, że istniejąca lista gatunków zwierząt łownych obejmuje gatunki, które nie mają statusu zwierząt zagrożonych wyginięciem. Obecnie funkcjonujący całoroczny okres polowań na dziki wynika z podejmowanych działań mających na celu zwalczanie ASF.

Ponadto każda zmiana dotycząca okresów polowań na zwierzęta łowne opiniowana jest przez Państwową Radę Ochrony Przyrody.

Kolejną kwestią jest uchylenie przepisu art. 52 pkt 8 – zakaz umyślnego utrudniania wykonywania polowania. Zakaz umyślnego utrudniania wykonywania polowania został wprowadzony ustawą z dnia 14 grudnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2018 r. poz. 50), a następnie ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 148). Mając na uwadze fakt, że celowe zakłócanie polowań zbiorowych miało miejsce w ubiegłych latach i wpływało na efektywność pozyskiwania dzików należy negatywnie ocenić uchylenie tego przepisu. Podkreślić należy, że po wejściu w życie zakazu umyślnego utrudniania wykonywania polowania zaobserwowany został spadek sygnałów wpływających do Ministerstwa Klimatu i Środowiska w zakresie incydentów w zakłócaniu polowań, co wpłynęło na wzrost efektywności odstrzału dzików na polowaniach zbiorowych.

Podkreślenia wymaga, że proponowane w projekcie ustawy zasady prowadzenia odstrzału sanitarnego wydają się nadmiernie utrudniać jego przeprowadzenie. Nie jest zrozumiały zwłaszcza zakaz łączenia odstrzału sanitarnego z polowaniem na inne gatunki zwierząt łownych.

Zastrzeżenia budzi również postulat wprowadzenia generalnego zakazu wszelkich form nęcenia zwierząt, dokarmiania oraz tworzenia pasów zaporowych, co w konsekwencji może przyczynić się do spadku efektywności polowań i odstrzałów sanitarnych. Podkreślić należy, że pasy zaporowe zakładane na terenach leśnych wpływają istotnie na ograniczenie szkód łowieckich, zatrzymują dziki w lesie i hamują migrację tych zwierząt na inne tereny, w tym uprawy rolne, a tym samym ograniczają dyspersję wirusa ASF.

Nie jest również jasna intencja projektodawcy odnośnie propozycji przekazywania powiatowemu lekarzowi weterynarii przez myśliwego informacji o postrzeleniu i nieodnalezieniu zwierzęcia. Nie jest zrozumiały zarówno cel wprowadzenia takiego przepisu, jak i to jakie działania następcze miałyby podjąć powiatowy lekarz weterynarii w następstwie otrzymania takiej informacji, biorąc pod uwagę kompetencje przypisane Inspekcji Weterynaryjnej.

Wątpliwości budzi także art. 2 pkt 12 lit. b projektu ustawy, przewidujący dodanie w art. 52 ustawy pkt 9–12. Należy bowiem zauważyć, że w art. 52 ustawy zawarto już pkt 9 penalizujący

dokonanie wprowadzenia do środowiska w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz. U. poz. 1718) bażanta, daniela lub muflona w celu zasiedleń:

- 1) bez zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw środowiska przed terminem dokonania wprowadzenia do środowiska, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy, albo niezgodnie z tym zgłoszeniem;
- 2) przed upływem terminu do usunięcia braków, o którym mowa w art. 16a ust. 5 ustawy;
- 3) w przypadku wniesienia sprzeciwu przez ministra właściwego do spraw środowiska, o którym mowa w art. 16a ust. 8 ustawy.

Nie jest jasne, czy intencją projektodawcy było uchylene pkt 9 w art. 52 ustawy, skutkujące depenalizacją ww. występów, czy też zachowanie tej regulacji i dodanie nowej przewidzianej w art. 2 pkt 12 lit. b projektu ustawy – odpowiednio w pkt 10–13. Powyższe nie wynika również z uzasadnienia do projektu ustawy.

Zastrzeżenia budzi również propozycja włączenia broni myśliwskiej z tłumikiem huk do katalogu broni, na które nie może być wydane pozwolenie na broń. Ograniczenie dopuszczonego prawem asortymentu broni myśliwskiej, mającej na celu ułatwienie przeprowadzania odstrzałów sanitarnych, może w efekcie spowodować zmniejszenie ich skuteczności. Z tego samego powodu nie jest uzasadnione wyłączenie, w ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, zarządców lub dzierżawców obwodów łowieckich oraz członków Polskiego Związku Łowieckiego z katalogu podmiotów uprawnionych do nabywania tłumików huk.

IV. Biorąc pod uwagę, że zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, w tym ASF, w dużej mierze jest regulowane na poziomie Unii Europejskiej, poprzez akty prawne (głównie rozporządzenia unijne), które co do zasady wiążą w całości i mają bezpośrednie zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, a także odpowiednie unijne wytyczne, Rada Ministrów negatywnie ocenia przedłożony projekt ustawy ze względu na istniejące rozbieżności, jak również charakter proponowanych w tym projekcie rozwiązań, które w istocie mogą negatywnie wpłynąć na ograniczanie rozprzestrzeniania się oraz zwalczanie ASF.